

Vår tids ödesfråga

2017/01/09Uncategorizedsture@aastroem.com

Regeringen visar sin entusiasm för de globala målen och Agenda 2030

Enligt våra senaste miljöministrar gäller klimatfrågan "civilisationens överlevnad". Media instämmer i alla tonarter. Varje dag får vi dussintals omnämnanden om utsläpp, fossilfritt, klimatsmart, etc. Detta har fått följden att ett avgörande argument ofta anges som att "flygskatten har ett stöd på över 70 % av den svenska befolkningen".

Men befolkningen är systematiskt vilseledd. Ett exempel är en artikel i SvD den 7/1 av "klimatreportern" Jenny Stiernstedt med rubriken "Klimatfrågan måste få ta plats". Frågan kallar hon "vår tids ödesfråga". Hon är förvånad över att något så viktigt får så lite plats i den politiska debatten efter mastodontkonferenserna i Paris och Marrakech. Hon jämför med behandlingen av andra frågor såsom invandring och fotbolls-VM med omdömet "Oroväckande tystnad".

Artikeln handlar inte om klimatet utan om den politiska debatten om åtgärder för att förhindra klimatförändringar.

Hennes enda referens till fakta är svepande påståenden som: "*Klimatåret 2016 var det varmaste uppmätta hittills*", samt att "*experterna*" hävdar att risken finns att klotet "*tippar över*" i ett ohållbart läge.

Detta är ett exempel på SvD:s numera ytterst låga journalistiska standard. En riktig rapportering skulle ha namngivit "experterna". Är de sådana som själva kallar sig experter, eller har de under lång tid visat att de förtjänar den beteckningen?

Vidare skulle hon ha nämnt dels att skillnaden till det näst varmaste året 1998 var 2 hundra grader med en felmarginal på 10 hundra grader. Att då kalla det rekord är nonsens. Och ingen sensation.

Ännu viktigare är förstås att det finns forskare, som hävdar att 1934 var varmest, samt att den uppgiften av NASA-GISS trollats bort genom "justeringar" av rådata så här 75 år efteråt, förfalskning i klarspråk.

Artikeln betecknas som "Kommentar" och inte "Reportage". Därför skulle den väl närmast platsa på ledarsidan.

Möjligen kan man acceptera svepande påståenden i en "Kommentar". Då är en förutsättning att nödvändiga preciseringar förekommit i tidigare artiklar. Men även i reportage har Jenny tillämpat den låga standarden. Till exempel har hon flera gånger upprepat att Kiribati riskerar av dränkas av stigande hav, fast jag sänt henne data från öarnas tidvattenloggar, som visar att ingen stigning skett på flera decennier.

När jag underrättade henne om hennes misstag, svarade hon att hon prioriterade andra teman "som det gick att göra journalistik av". Kulturen på Aftonbladet har väl varit att bedöma "journalistiken" efter storleken på rubrikerna. Hon ville inte besmittas med kunskap som kunde dämpa sensationen.

Innan Jenny syntes i spalterna hade jag ett par samtal med chefredaktören Fredric Karén. Han höll med om att klimatet behövde bättre bevakning och förklarade triumferande att de just beslutat förstärka den. De hade anställt en "fackreporter". Och han försäkrade att även "den andra sidan" d.v.s. vi skeptiker, skulle komma till tals.

Den han anställde var Jenny Stiernstedt, som varit politisk reporter på Aftonbladet och saknade naturvetenskaplig utbildning. När hon skulle presentera skeptikernas invändningar mot hypotesen om klimathotet, lät hon VD för SEI, Stockholm Environment Institute, Johan Kuylénstierna, göra en uppräknings av hans tro om våra åsikter. Han är domedagspredikanten Rockströms lärlunge och efterträdare, samt hade tidigare ivrigt argumenterat för dennes överdrivna skräckbilder av framtiden. Det är så absurt att jag inte vet om jag skall kalla det okunnigt, aningslöst, barnsligt eller illvilligt.

Karén kan inte vara överraskad av att hon uppfattar uppdraget som att bevaka den politiska debatten om klimatet, d.v.s. "snacket", för att "göra rubriker" av skräcklarmen från IPCC-Rockström.

Civilisationens överlevnad står faktiskt på spel. Hotet kommer inte från "klimatet". Det ändras inte dramatiskt. Hotet kommer från de krafter som driver på "klimatpolitiken" med krav på vettlösa satsningar på olönsam teknik och "omfördelning av världens resurser", se posten "**Fakta eller hypoteser**".

Klimatpolitiken handlar inte om miljö säger man rent ut. Den skall omfördela världens rikedomar med planekonomi under en världsregering, New World Order. I dessa strävanden samsas världens rikaste oligarker med kryptokommunister av alla färger, se posten "**Rockefellers klimat**".

Verktygen är internationella avtal om de globala målen för "Agenda 2030", vars genomförande skall koordineras av FN:s byråkrati. Och **våra aningslösa politiker skriver villigt under**.

Det innebär inget mindre än vägen till en global planekonomi under en diktatur utövad av icke-valda funktionärer i FN med dolt inflytande från oligarkerna.

Sovjets kollaps har tydligt demonstrerat hur denna väg leder till allmän fattigdom och civilisationens undergång. Klimatpolitiken är alltså en "ödesfråga".

Det är det viktigaste Jenny Stiernstedt kan skriva om "klimatpolitiken".

Den är historiens största BLUFF.

Sture Åström